

Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség
www.csendor.com
csendorseg@yahoo.com

v. Kőrössi Zoltán (központi vezető)
11227 Woodson Ave., Kensington, MD 20895, USA
Telephone: 301-946-2414

Kedves Bajtársak és kedves Barátaink!

MKCsBK Körlevél # 8, 2009. október

1947-ben, az ausztriai Grazban Jegenyés Pál volt csendőr őrsparancsnok az orosz front elől nyugatra kényszerült csendőrökből egy kis közösséget szervezett, amely később a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösségként (MKCsBK) vált világszerte ismertté. Kettős céljuk kézenfekvő volt: a hazátlanná vált csendőrök letelepedését a befogadó országokban elősegíteni, és ádozatosan támogatni az otthoni apa vagy férj nélkül maradt vagy meghurcolt csendőrcsaládokat.

Az MKCsBK az idők teltevel egy veterán szervezetté fejlődött. Folyóiratuk, a *Bajtársi Levél* tanúsága szerint az otthoniak segítségével túl szervezeti életük központjába egyre inkább a csendőr múltjukra való visszaemlékezések és helyi összejövetelek szervezése, a volt csendőrök életével kapcsolatos hírek közzététele, életükkel kapcsolatos eseményekről való tudósítások kerültek.

Az elmúlt évtizedben szervezetünk arculata újabb lényeges átalakuláson ment át. Csendőreink zöme Teremtőjéhez visszatért, és akiket még boldogan magunk között tudhatunk, azok is annyira előrehaladtak korban, hogy kevés kivétellel a szervezeti életben már nem tudnak nagy részt vállalni. Az MKCsBK tagságát zömében már másod- vagy harmadgenerációs csendőrleszármazottak és csendőr barátok képezik, és a központi vezetést személyemben először bízták olyan valakire, aki maga már nem volt egykori csendőr.

A *Bajtársi Levél* helyét átvette a negyedévenkénti *Körlevél*, és munkálkodásunk középpontjába a csendőrség tiszteletreméltó nevének helyreállítása, múltjuk igazi mibenlétének minél szélesebb körben való megismertetése került. A kommunisták egy fél évszázadon át nemcsak hamis vádakkal és hazug propagandával rombolták a csendőrség jó hírét, de azzal is, hogy minden csendőrségre vonatkozó dokumentumot elpusztítottak vagy elzárták, hogy hazugságaikat ne lehessen tényekkel cáfolni. A rendszerváltozás után a magyar kormány hatálytalanította ugyan a csendőrség megszüntetését jogtalanul elrendelő törvényt, de semmilyen lényeges lépést nem tett a csendőrség igaz mibenlétének tisztázására, a hazugságok megcáfolására, sőt a fennmaradt, most már nem lezárt csendőryanag digitalizálását sem indította el. Így a liberális média, rádió, TV, és sajtó még ma is tovább folytatja a csendőrség nevének szennyezését, a róluk való hazugságok propagálását.

Kis szervezetünk, mint az egyetlen szervezet, amelyet még a csendőrök alapítottak, igyekszik pótolni amit a magyar kormány a mai napig elmulasztott megtenni: nyilvánossá tenni

a fennmaradt dokumentumokat, ereklyéket, hogy az utókornak legyen anyaga, amelynek alapján majd a csendőrségre kent hazugságokat felismerhetik és a csendőrségnek kijáró tiszteletet és elsimerést megadhatják.

Ezt a célt szolgálja honlapunk, továbbá az otthoniakkal való könyvtáranyag-feltárási együttműködésünk, és e célból vetjük fel egy volt csendőrpüület megvételének gondolatát is, egy esetleges jövőbeli múzeum céljára.

Az MKCsBK honlapját www.csendor.com címen öt évvel ezelőtt indítottuk. Ma már több mint 1400 fényképet, sok dokumentumot, cikket, történelmi anyagot, és más hasznos forrást tartalmaz, valamint fórumot nyújt az otthoni Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület és a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történelmi Tudományos Társaság közleményeinek is. Legújabb eredményként honlapunkon keresztül végre mindenki részére elérhető lett fénymásolat formájában Rektor Béla egyedülálló, óriási jelentőségű könyve is a csendőrségről, *A Magyar Királyi Csendőrség oknyomozó története* (a Könyvtár "Íratok Archivumán" keresztül olvasható). Ha valakinek tudomása van arról, hogy kinek mondhatunk köszönetet a könyv digitalizálásáért, kérjük közöljék velünk, hogy az illetőnek a kijáró köszönetnyilvánítást és elismerést megadhatjuk. A honlapot az elmúlt három évben több mint 28000-szer látogatták, jelenleg már havonta több mint ezerszer. A hozzám érkező levelekből ítélve igen nagy hatással van azokra, akik azon keresztül most először ismerhetik meg a csendőrséggel kapcsolatos igazságokat.

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történelmi Tudományos Társaság elnöke, Dr. Parádi József kijegyzeteli a csendőrség egész fennállása alatt kiadott különféle Közlönyökből a csendőrséget általánosan érintő Rendeleteket, amelyeket egy munkatárs a korlátozottan hozzáférhető könyvtárakban kifénymásol. E másfél évi munkának egyenlőre kétharmada készült el, s befejezése Isten segítségével jövő júniusra várható. A fénymásolás kb. 3700 dolláros költségét Közösségünk fedezi (főként saját hozzájárulásból, tekintettel az adományok aránytalanul kis összegére). Az eddig elkészült anyagot személyesen hoztam el magammal otthonról. Egyik fiam segítségével a fénymásolatokat digitalizáljuk és Isten segítségével a közeljövőben ezek is a honlapra kerülhetnek. A Rendeletek közzétételével nemcsak bárki hozzájuthat majd a csendőrséget érő vádak megcáfolásához szükséges információkhoz, hanem a csendőrség múltját kutatni óhajtók számára is egy hatalmas és roppant fontos forrásanyag válik elérhetővé.

Isten megadta, hogy szeptemberben két hétre haza utazhassak. Egyik fő célom idős csendőrbarátaink meglátogatása volt. Találkozhattam Perjési Gyurka bátyámmal, aki csendőrök adatainak gyűjtésével foglalkozik három évtizede, s adattárában már több mint 23 ezer személy szerepel. Találkoztam Dr. Maján Lászlóval is, aki annakidején édesapámmal szolgált. Dr. Képiró Sándor meglátogatása alkalmával felolvasta nekem az ő válaszát azon háborús bűnös rágalmakra, amelyekkel még a mai napig is zaklatják. Kérte, hogy tegyem minél szélesebb körben ismertté, ezért a honlapra is feltettem az *Íratok Archivumába*, az "Írások a Csendőrségről (Magyarul)" címszó alá.

A csendőrséggel foglalkozó történészek közül is többel volt alkalmam találkozni: Dr. Parádi Józsefen kívül Dr. Szakály Sándorral és Dr. Csaba Lóránttal, akik a legnagyobb szaktekintélyek a csendőrség témakörében. Nagy élmény volt számomra Dr. Csaba Lóránt személyes gyűjteményének megtekintése is. Igen reméljük, hogy következő februári csendőrnapi ünneplésünk vendégelőadója lesz. Élvezhettem Ságvári Pálnak, a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület elnökének szívélyes vendégszeretetét is, és részt vehettem Egyesületük

vezetőségi gyűlésén s megismerhettem annak tagjait. Megható élményt jelentett, hogy a gyűlést a Böszörményi úti volt csendőr laktanyában tartották, ahol édesapám kiképzése is folyt s ahol 1939-ben csendőrtisztté avatták.

Laborc Péter, otthoni jó barátom és ismerőse, Dinga László elvittek Tatára, ahol a csendőrőrsön kívül egy 300 fős csendőriskola is működött (képe a honlapon is megtalálható) Az épület egy egész háztömb hosszúságú egyszintes épület a jelenlegi Kossuth Tér 18 alatt. Két tatarozott végét különféle cégek vették használatba, de az épület középső kis szakasza, habár az idő által ugyancsak megviselten, de üresen és még eredeti állapotában áll ott, úgy amint azt a csendőrök évtizedekkel ezelőtt elhagyták. Még a kapu melletti régi zászlórúd-tartó is rajta van, amelybe legutóljára még csendőrök tűztek ki zászlót. Nagy valószínűséggel ez az egyetlen csendőrök által használt épület Magyarországon, amely még eredeti állapotában áll. Ez vezetett arra a gondolatra, hogy nem kellene-e megragadnunk azt a vissza nem térő alkalmat, hogy e csendőr-ereklyeként fennmaradt épületrészt megvegyük egy jövőbeli csendőrmúzeum céljára. Lehet, hogy a politikai légkör még nem alkalmas egy ilyen múzeum felállítására, de jó lenne, ha az épület meglenne amikor a múzeum létrehozása valóssá válhat, mert ha most nem cselekszünk, akkor már ez az épületrész sem lesz meg többé. Ezen csodálatos lehetőség valóráválásának legfőbb akadály az, hogy az MKCsBK-nak nincs semmennyi pénztökéje, tehát igen nagylelkű adakozókra lenne szükségünk, vagy arra, hogy valaki az épületet maga megvásárolja és egy esetleg általa elnevezett múzeum felállítására adományozza, vagy talán az épületet vagy a leendő múzeum egy-egy részét, vagy egy-egy falát bizonyos személyeknek dedikálnánk jelentős adományok fejében, stb. Továbbá, szaksegítségre is szükségünk lenne, hogy egy ilyen ingatlanvételel hogyan lehetne lebonyolítani. Ha bárkinek ezzel kapcsolatos gondolata, ajánlata lenne, kérjük, közöljék.

Utam nem járt ürom nélkül. Barátaim azzal fogadtak, hogy megjelent Magyarországon Lévai-Potó: *A Magyar Királyi Csendőrség története* c. könyv (Vagabund Kiadó). Szerkesztője, Szöllősi Péter júniusban emailen át engedélyt kért tőlem honlapunk képanyagának használatára egy csendőrségről szóló, ígérete szerint igaz-beállítottságú könyv részére. Bizonyos képek kivételével megadtuk az engedélyt, feltéve, hogy a nyers példányt megtekinthetjük a nyomdába küldés előtt. A könyvet kiadták anélkül, hogy mi azt előzőleg átnézhetjük volna, de a borítója belső oldalán köszönetüket fejezik ki nekem az anyag használatáért és utalják az olvasót a honlapunkhoz (azt a látszatot keltve, mintha a mi egyetértésünkkel került volna a könyv kiadásra). Mint utólag kiderült, a könyv a csendőrt mint az állami erőszak metafóráját állítja be s a csendőrség Testületét pedig mint „egy pofozó állam erőszakszervezetét,” minősíthetetlen hazugságokkal vádolva s olyan szörnyűségeket is a nyakukba varrva, amihez a Testületnek semmi köze nem volt, pl. Rózsa Sándor esetét, a Léederer házaspár bűncselekményét, vagy a zsidóknak a náci által való lemészárlását, s teljesen összerosva a háború utolsó másfél évének zsidó-ügyét a csendőrség hat évtizedes kiváló vidéki rendfenntartó szolgálatával, mellyel a világ elismerését váltotta ki.

Kifejeztem felháborodásomat és tiltakozásomat a Vagabund szerkesztőjének, Szöllősi Péternek, aki elnézésünket kérte a fentiekért és mivel a baj már nem orvosolható, felajánlotta, hogy ha újabb nyomtatásra kerülne sor, abban szívesen leköszölne egy kb. húsz oldalas részt a mi tollunkból, hogy az olvasó a „másik oldal” véleményét is kézhez kaphassa. De úgy tűnik, hogy határozottan csendőr-ellenes beállítottságuk és a tárgyilagos valóságtól elrugaszkodott szemléletük fényében nemigen lenne bölcs dolog a velük való bármilyen további közösködés.

Már most szeretném emlékeztetni a kedves bajtársakat és barátainkat a floridai Venice-ben tartandó februári Csendőrnepunkra, abban a reményben, hogy azon minél több csendőrünket is köszönhetjük majd személyesen. Pontosabb információt közlünk a honlap *Hírek* rovatában még a következő Körlevél kiküldése előtt.

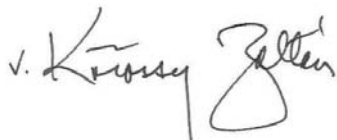
Hálásan köszönjük a Közösségünknek küldött adományokat, különös tekintettel a jövődni Csendőrnep és a Közlönyök másolásának erőnket meghaladó költségeire.

Fővédnökök: v. Körössy Zoltán

Védnökök: Dr. André László; Rada Tibor

Szomorúan adom hírül újabb két tagunk eltávozását közölünk: Dr. Jeney v. Király Kázmér, csendőr gazdasági hadnagy; Dr. Keserű István. Az MKCsBK nevében küldjük családjaiknak mély részvétünket.

Továbbra is kérem, közöljenek velem minden olyan hírt, amely Közösségünket érinti, vagy érdekelné.

v. Körössy Zoltán
Központi Vezető

Híven, becsülettel, vitézül